

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Sak/11/2022
Identifikačné číslo spisu: 1018200417
Dátum vydania rozhodnutia: 30. marca 2023
Meno a priezvisko: JUDr.,PhD.,LL.M Jana Hatalová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:1018200417.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Mariána Fečíka a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci sťažovateľa (pôv. žalobcu): Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. E. Y., I. XX, U. Q.. XX, T. G. G., W., štátny občan Iránskej islamskej republiky, právne zastúpený: GH LEGAL s.r.o., so sídlom Kazanská 12152/3, 821 06 Bratislava, IČO: 52 232 743, proti žalovanému: Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava, so sídlom Križna 44, 812 72 Bratislava, v konaní o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: PPZ-HCP-BA2-2018/001909-03 zo dňa 15.01.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6S/48/2018-72 z 10. marca 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.
Pribeh a výsledky administratívneho konania

1. Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Bratislava (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím Č.p.: PPZ-HCP-BA6-4851-23/2017-PPC zo dňa 02.10.2017 (ďalej aj

„prvostupňové rozhodnutie“), žiadosť žalobcu o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 33 ods. 6 písm. g) s poukazom na § 34 ods. 12 zákona č. 404/2011 Z.z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o pobyte cudzincov“), zamietlo, pretože obnovenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

2. Prvostupňový správny orgán uviedol, že pobyt žalobcu na území SR nie je úzko spojený s účelom jeho pobytu, jeho prítomnosť na území SR nie je nevyhnutná na dosiahnutie jeho podnikateľských zámerov. Prvostupňový správny orgán mal dôkazne preukázané, že žalobca nevykonával sústavne aktívne podnikateľskú činnosť, keďže tá spočívala v reprezentovaní slovenských spoločností v Iráne. Aj keď žalobca vykázal požadovaný zisk za rok 2016, svoje služby neposkytoval na území Slovenskej republiky, nepreinvestoval tu žiadne finančné prostriedky, nemal tu žiadnych zamestnancov ani klientov, čím prvostupňový správny orgán dospel k jednoznačnému záveru, že pobyt žalobcu nie je vo verejnom záujme.

3. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol žalovaný Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Bratislava pod Č.p.: PPZ- HCP-BA2-2018/001909-003 zo dňa 15.01.2018 tak, že odvolanie zamietol a napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na krajskom súde

4. V zákonnej lehote žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 23.03.2018, sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti napadnutých rozhodnutí, ktoré vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia právnych a skutkových okolností veci, zistenie skutkového stavu veci je v rozpore s obsahom spisov a tieto vady môžu mať vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí.

5. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len S.s.p.) žalobu zamietol.

6. Námietku žalobcu, že správny orgán nemôže objektívne posúdiť skutočnosti ohľadom verejného záujmu, prínosu podnikateľskej činnosti cudzinca pre hospodárstvo SR, a preto musí spolupracovať s inými orgánmi štátnej správy, ktoré sú kompetentné sa k nim vyjadrovať, vyhodnotil správny súd ako nedôvodnú.

7. Krajský súd uviedol, že správny orgán postupoval v súlade so zákonom (§ 34 ods. 10 vety prvej zákona o pobyte cudzincov), keď k posúdeniu otázky, či podnikateľská činnosť spoločnosti EURO MOBL s.r.o., ktorej je žalobca konateľom, je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky, si nevyžiadal stanovisko ministerstva hospodárstva. Ak obchodná spoločnosť, v mene ktorej koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima, policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky. A následne žiadosť posúdil v zmysle § 33 ods. 1 písm. a) zákona o pobyte cudzincov vo vzťahu k verejnému záujmu. Z administratívneho spisu mal správny orgán preukázané, že spoločnosť EURO MOBL s.r.o. v predchádzajúcom zdaňovacom období vo vzťahu k podanej žiadosti zo dňa 07.07.2017 (rok 2016) dosiahla požadovaný zisk po zdanení minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima.

8. K námietke žalobcu o nedostatočnom odôvodnení preskúmaného rozhodnutia o potrebe uprednostnenia verejného záujmu pred súkromným záujmom žalobcu, krajský súd mal za to, že prvostupňový správny orgán svoje posúdenie žiadosti o obnovenie prechodného pobytu za účelom podnikania, s dôrazom na verejný záujem, dôsledne a dostatočne odôvodnil na strane 4 posledný odsek, na strane 5 od odseku 3 až strana 6 po odsek 4 vrátane. Odvolací správny orgán sa s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu stotožnil a svoj právny názor k verejnému záujmu uviedol na strane 9 v 2 odseku svojho rozhodnutia. Túto námietku tak krajský súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

9. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že správne orgány v administratívnom konaní dostatočne zistili skutočný stav vecí a vo svojich rozhodnutiach dostatočne správnu úvahou odôvodnili uprednostnenie verejného záujmu pred záujmom súkromným. Verejný záujem v intenciách rozhodovania o obnovení prechodného pobytu za účelom podnikania v zmysle zákona o pobyte cudzincov možno chápať ako záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom resp. mnohým občanom, pričom na preukázanie skutočnosti, že obnovenie prechodného pobytu žalobcovi - štátnemu príslušníkovi tretej krajiny za účelom podnikania nie je vo verejnom záujme, mali v administratívnom spise dostatok podkladov.

10. Námietku žalobcu, že žalovaný odôvodnenie svojho rozhodnutia oprel aj o uvádzanie nepravdivých a zavádzajúcich údajov žalobcom, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Krajský súd sa stotožnil s vyjadrením žalovaného, že v odôvodnení rozhodnutia druhostupňového správneho orgánu ide o zrejmú chybu v písaní či inú zrejmú nesprávnosť v písomnom vyhotovení rozhodnutia, tak ako má na mysli § 47 ods. 6 zákona č. 71/1967 Zb.. o správnom konaní (správny poriadok). Krajský súd dodal, že s poukazom na obsah a právne posúdenie vydaného rozhodnutia, predmetná chyba obsiahnutá v samotnom závere písomného vyhotovenia napadnutého rozhodnutia, nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

III.

Konanie na kasačnom súde

11. Proti rozsudku krajského súdu, uvedenému v záhlaví tohto rozhodnutia, podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., t.j. že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Sťažovateľ namietal, že pri posudzovaní podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny z hľadiska jeho možných benefitov či už pre hospodárstvo SR, ale aj benefitov pre lokálne časti územia, v ktorom cudzinec mieni podnikáť, je žiadúce vychádzať tak zo stanovísk Ministerstva hospodárstva SR ako aj miestnych úradov mestských častí, najmä z hľadiska posúdenia ich záujmu o prípadné rozširovanie podnikateľských činností podľa predmetu podnikania, resp. živnosti daného štátneho príslušníka tretej krajiny.

13. Sťažovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1SŽa/2/2009, v ktorom najvyšší súd uviedol: „Bez náležitého posúdenia uvedených kritérií, na ktoré má žalovaný prihliadať pri posudzovaní žiadosti žalobkyne o povolenie k jeho prechodnému bydlisku za účelom podnikania, sa preto javí názor žalovaného, ktorý si osvojil aj krajský súd, že udelenie povolenia na prechodný pobyt nie je vo verejnom záujme, za predčasný, pričom podľa odvolacieho súdu je potrebné, aby v ďalšom konaní bolo zohľadnené nielen hľadisko verejného záujmu, ale aj súkromné hľadisko žalobkyne tak, aby v prípade, že žalovaný uprednostní záujem verejný pred záujmom súkromným, bolo zrejmé, akými úvahami sa pri vyhodnotení týchto dvoch hľadísk spravoval a ako vyhodnotil ostatné kritéria posudzovanej žiadosti žalobkyne v zmysle ustanovenia § 26 ods. 1 písm. a) zákon o pobyte cudzincov.“.

14. Sťažovateľ mal za to, že odôvodnenie rozsudku krajského súdu je nepresvedčivé. Poukázal tiež na to, že v konaní o obnovení prechodného pobytu preukázal, že nemá evidované nedoplatky voči daňovému úradu, colnému úradu, evidované nedoplatky na poisťovníku na sociálne poistenie a zdravotná poisťovňa neeviduje voči nemu pohľadávky po splatnosti podľa osobitných predpisov, preukázal zdanený príjem z tohto podnikania za predchádzajúce zdaňovacie obdobie minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima, preukázal svoju obchodnú činnosť faktúrami, ktoré vystavil iným spoločnostiam, aj napriek tomu žalovaný považoval podnikateľskú činnosť žalobcu, že nie je prínosom pre hospodárstvo Slovenskej republiky.

15. Na základe vyššie uvedeného sťažovateľ kasačnému súdu navrhol, aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie,

eventuálne aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň sťažovateľ žiadal priznanie práva na náhradu trov konania vo výške 100% pred krajským súdom a kasačným súdom.

16. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti v stanovenej lehote nevyjadril.

IV.

Právny názor kasačného súdu

17. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, pričom po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 442 ods. 1 S.s.p., § 443 ods. 1 S.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 ods. 1 S.s.p.), jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná (§ 461 S.s.p.).

18. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 30. marca 2023 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

19. V predmetnej veci bolo potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. PPZ-HCP-BA2-2018/001909-03, ktorým bolo zamietnuté odvolanie sťažovateľa a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o zamietnutí žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na území Slovenskej republiky na účel podnikania podľa § 34 ods. 12 zákona o pobyte cudzincov s poukazom na § 33 ods. 6 písm. g) tohto zákona. Preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

V.

Aplikovaná právna úprava

20. Podľa § 22 zákona o pobyte cudzincov, prechodný pobyt na účel podnikania udelí policajný útvar, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý a) podniká alebo bude podnikáť na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo b) koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu.

21. Podľa § 34 ods. 5 zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny, ktorý má udelený prechodný pobyt na účel podnikania, ku dňu podania žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania nesmie mať evidované nedoplatky voči daňovému úradu, colnému úradu, evidované nedoplatky na poisťovníku na sociálne poistenie a zdravotná poisťovňa neeviduje voči nemu pohľadávky po splatnosti podľa osobitných predpisov(63c) z tohto podnikania a zo všetkých obchodných spoločností a družstiev, v ktorých mene koná. Ak štátny príslušník tretej krajiny nie je daňovníkom alebo nie je povinný platiť poisťné na sociálne poistenie, priloží doklad potvrdzujúci túto skutočnosť. 63c) § 170 ods. 21 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 221/2019 Z. z. Zákon č. 199/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov. § 25 ods. 5 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 221/2019 Z. z. Zákon č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

22. Podľa § 34 ods. 7 prvá veta zákona o pobyte cudzincov, štátny príslušník tretej krajiny je povinný k žiadosti o obnovenie prechodného pobytu podľa § 22 ods. 1 písm. b) preukázať zisk po zdanení obchodnej spoločnosti alebo družstva, v mene ktorých koná za predchádzajúce zdaňovacie obdobie

minimálne vo výške šesťdesiatnásobku životného minima, ak ide o štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorého podnikateľský zámer bol posúdený Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky ako inovatívny projekt, minimálne vo výške dvadsaťnásobku životného minima; ak nepodnikal celé predchádzajúce zdaňovacie obdobie, je povinný preukázať zisk po zdanení vo výške päťnásobku životného minima za každý mesiac pobytu v predchádzajúcom zdaňovacom období.

23. Podľa § 34 ods. 10 prvej vety zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o obnovenie prechodného pobytu postupuje podľa § 33 ods. 1 a 5.

24. Podľa § 34 ods. 10 druhá veta zákona o pobyte cudzincov, ak obchodná spoločnosť alebo družstvo, v mene ktorých koná štátny príslušník tretej krajiny podľa § 22 ods. 1 písm. b), nedosiahla v predchádzajúcom zdaňovacom období zisk po zdanení podľa § 34 ods. 7 zákona, policajný útvar si vyžiada stanovisko od Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, či podnikateľská činnosť obchodnej spoločnosti alebo družstva je prínosom pre hospodárske záujmy Slovenskej republiky.

25. Podľa § 33 ods. 1 zákona o pobyte cudzincov policajný útvar pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie prechodného pobytu prihliada na a) verejný záujem, osobitne na bezpečnostné hľadisko, hospodárske záujmy Slovenskej republiky, najmä na prínos podnikateľskej činnosti štátneho príslušníka tretej krajiny pre hospodárstvo Slovenskej republiky a na ochranu verejného zdravia, b) záujmy maloletého dieťaťa štátneho príslušníka tretej krajiny, osobné a rodinné pomery štátneho príslušníka tretej krajiny, jeho finančnú situáciu a dĺžku doterajšieho pobytu a predpokladaného pobytu, c) stanovisko zastupiteľského úradu k udeleniu prechodného pobytu.

26. Podľa § 34 ods. 12 zákona o pobyte cudzincov, policajný útvar zamietne žiadosť o obnovenie prechodného pobytu z dôvodov podľa § 33 ods. 6.

27. Podľa § 33 ods. 6 písm. g) zákona o pobyte cudzincov policajný útvar zamietne žiadosť o udelenie prechodného pobytu, ak udelenie prechodného pobytu nie je vo verejnom záujme.

28. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania .

29. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

30. Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

31. Podľa § 34 ods. 5 Správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

32. Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

33. Podľa § 47 ods. 1 Správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. Podľa odseku 3 v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

VI.

Právne posúdenie veci kasačným súdom

34. Kasačný súd po preskúmaní spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného došiel k záveru, že kasačné námietky sťažovateľa, podľa ktorých krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, nie sú dôvodné a neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu.

35. Kasačný súd preštudovaním súdneho a administratívneho spisu zistil, že sťažovateľ v zápisnici o vyjadrení účastníka konania (PPZ-HCP-BA6-4851/2017-PPC z 13.07.2017) zhrnul realizované obchody v roku 2016 a uviedol svoje podnikateľské plány na rok 2017, napríklad so spoločnosťou Novesta, ktorej obuv mal predávať v Iráne, pričom ďalej uviedol, že na rokovaníach bol s viacerými spoločnosťami. K plánovaným podnikateľským zámerom však na podporu svojho vyjadrenia nepredložil prvostupňovému správne orgánu žiadne doklady, napriek tomu, že bol na to v predvolaní zo 07.07.2017 vyzvaný. Dňa 25.07.2017 prvostupňový správny orgán vyzval sťažovateľa na vyjadrenie v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku, sťažovateľ sa však pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom a spôsobom ich zistenia nevyjadril, ani nenavrhol ich doplnenie.

36. Kasačný súd má za to, že z rozhodnutí správnych orgánov je dostatočne zrejmé, ktoré skutočnosti vzali do úvahy, keď došli k záveru, že podnikateľská činnosť sťažovateľa nie je vo verejnom záujme. Išlo o záver, že prítomnosť sťažovateľa na území Slovenskej republiky nie je nevyhnutná, keďže jeho podnikateľská činnosť spočívala v reprezentovaní slovenských spoločností v Iráne, ďalej skutočnosť, že na území SR nemá žiadnych zamestnancov ani klientov, neposkytoval tu žiadne služby, nepreinvestoval žiadne financie, nevedel vydokladovať faktúry, ktoré mali preukazovať jeho príjem. Kontrolou zabezpečeného ubytovania došiel správny orgán k záveru, že sťažovateľ sa na uvedenej adrese nezdržiava a má ho zabezpečené len za účelom formálneho plnenia podmienok. Kasačný súd zdôrazňuje, že na vyvrátenie uvedených záverov sťažovateľ nepredložil žiaden dôkaz.

37. Kasačný súd došiel k záveru, že správne orgány dostatočne odôvodnili kritériá, na ktoré prihliadali pri posudzovaní žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania a riadne odôvodnili potrebu uprednostnenia verejného záujmu, a preto sa sťažovateľ nemôže s úspechom dovolávať záverov rozsudku Najvyššieho súdu SR 1Sža/2/2009. Je zrejmé, že správne orgány sa zaoberali hľadiskami posudzovania podnikateľskej činnosti sťažovateľa, ako sú vymedzené v § 33 zákona o pobyte cudzincov.

38. V súlade s rozhodovacou činnosťou kasačného súdu, najvyšší správny súd uvádza, že verejný záujem v intenciách rozhodovania o udelení povolenia na prechodný pobyt v zmysle zákona o pobyte cudzincov možno chápať ako záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom, pričom preukázať skutočnosť, že udelenie prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny nie je vo verejnom záujme je povinnosťou správnych orgánov.

39. Kasačný súd mal za preukázaný (nesporný) skutkový stav tak, ako ho zistil a konštatoval krajský súd v napadnutom rozsudku, preto sa stotožnil s dôvodmi rozsudku krajského súdu. Podľa názoru kasačného súdu mali správne orgány dostatok informácií na posúdenie žiadosti sťažovateľa a na ich podklade na zistenie skutkového stavu v miere dostatočnej na rozhodnutie vo veci, preto kasačný súd nemohol inak, ako súhlasiť s právnymi závermi krajského súdu, ktorý po preskúmaní veci zamietol správnu žalobu sťažovateľa. Krajský súd sa náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými žalobnými bodmi sťažovateľa.

40. Kasačný súd má za to, že prvostupňový ale aj druhostupňový správny orgán si zadovážili dostatok skutkových podkladov, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzali a ktoré viedli správne orgány k záverom o tom, že bolo spoľahlivo zistené, že obnovenie prechodného pobytu sťažovateľovi nie je vo verejnom záujme v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého je správny orgán povinný presne a úplne zistiť stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Skutočnosť, že správny orgán v zmysle zákona o pobyte cudzincov nebol povinný

vyžiadať si k posúdeniu prínosu podnikateľskej činnosti sťažovateľa stanovisko Ministerstva hospodárstva SR, a to si ani nevyžiadal, avšak sám svojím dokazovaním dospel k záveru, že podnikateľská činnosť sťažovateľa na území SR nebude prínosom pre hospodárstvo SR, pričom svoj záver v rozhodnutí dostatočne odôvodnil, tak že bolo zrejmé, aké skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, pričom sťažovateľ nenavrhol žiadne doplnenie dokazovania, s ktorými by sa mal správny orgán vysporiadať, nemôže založiť záver, že skutkový stav nebol dostatočne zistený

41. Kasačný súd k absencii vyjadrenia Ministerstva hospodárstva SR, resp. obce k prínosu podnikateľskej činnosti pre hospodárske záujmy dodáva, že verejný záujem je pojmom so širším významom, ktorý v sebe nepochybne, avšak nie výlučne zahŕňa aj otázku hospodárskeho prínosu. Z rozhodnutí správnych orgánov vyplýva, že zohľadnili aj ďalšie faktory, ako je investičná činnosť na území SR, zamestnávanie ďalších osôb, obchodovanie s ďalšími spoločnosťami pôsobiacimi na území SR.

42. Len pre úplnosť vysvetlenia, kasačný súd zdôrazňuje, že skutočnosť, že sťažovateľ v žiadosti o obnovenie prechodného pobytu na účel podnikania predložil všetky zákonom požadované náležitosti tak, ako mu ukladá zákon o pobyte cudzincov, nezakladá predpoklad že jeho žiadosti bude vyhovené. § 22 zákona o pobyte cudzincov presne špecifikuje podmienky udelenia prechodného pobytu štátnemu príslušníkovi tretej krajiny na území Slovenskej republiky na účel podnikania, pritom platí, že až po ich splnení je správny orgán oprávnený prechodný pobyt udeliť. V zmysle uvedeného ustanovenia policajný útvar udelí prechodný pobyt na účel podnikania, ak nie sú dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6, štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý a) podniká alebo bude podnikat' na území Slovenskej republiky ako fyzická osoba, alebo b) koná alebo bude konať v mene obchodnej spoločnosti alebo družstva a nie je v pracovnoprávnom vzťahu. Absencia dôvodov na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 zákona o pobyte cudzincov je základnou podmienkou pre udelenie prechodného pobytu na účel podnikania, ktorá musí byť splnená kumulatívne, popri ostatných, zákonom požadovaných predpokladoch. Nakoľko v prejednávanom prípade na základe uvedeného boli dané dôvody na zamietnutie žiadosti podľa § 33 ods. 6 písm. g) zákona o pobyte cudzincov, nebolo možné konštatovať, že sťažovateľ splnil podmienky pre udelenie prechodného pobytu na účel podnikania.

43. Na základe vyššie uvedeného kasačný súd konštatuje, že námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil najvyšší správny súd ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 S. s. p. ako nedôvodnú zamietol.

44. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 v spojení s § 167 ods. 1 S.s.p. (a contrario) a vzhľadom na neúspech sťažovateľa v kasačnom konaní nepriznal právo na náhradu trov vynaložených v tomto konaní; zároveň kasačný súd nevidel dôvod na postup podľa § 168 S. s. p.

45. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.